

ebori maculoso, ut uult Dioscorides esse lapidem Arabicum. Secundo reperitur apud nos subniger, qui satis lucidus non est. Tertio reperitur apud nos candidissimus, qui maxime trāslucet, unde olim fiebant fenestrate. Et is est selenites de quo infra. Quarto reperitur apud nos in Saxonia ebore simili, qui est Arabicus Plinij. Quinto reperitur nigris aut rubris maculis, qui etiam Dioscoridis esse possit lapis Arabicus. Albertus lapidis specularis tantum tres facit species: unam uidelicet lucidam ut uitrum, unde fenestrate fiunt: alteram nigram, sicuti atramentum: tertiam citrinam, que dicatur auripigmentum uel arsenicum. uerum est quod Arabes, ut supra docuimus libro secundo, arsenicum uel auripigmentum natium dixerunt esse simile speculari lapidi, respicientes ad crustas. Sed lapis specularis quamuis citrinus, non est simpliciter auripigmentum, ut hic uult Albertus errans. Lapis specularis ipsam pinguitudinem non habet auripigmenti. Et quid stultius ferme, quam auripigmentum confundere cum lapide speculari, in quibus nulla est similitudo, præter in crustis? Est uero hic specularis, insignis lapis, et humor quasi concretus terræ, qui non resoluitur: et dum est humor terræ crystalli modo glaciatus, et in lapidem induratus, nostri eum propterea lapidē uocant glaciem Mariæ. Quidam dicunt quod sit ros